

Collagegedicht
Amsterdamse Poëzieprijs voor jongeren 2025
Voorgedragen door Babs Gons

De nacht die valt, de sterren worden lichtjes in het donker
O dat donker, o dat duister, dat slokt je machteloos op
Sophie, Montessori Lyceum Amsterdam

Zijn de levens van de gevallen soldaten zinloos
De verwoeste huizen, dode vrouwen, dode mannen,
dode kinderen - waren die zinloos
Brechtje, Montessori Lyceum Amsterdam

Het einde lijkt nog ver
Maar het is bijna zover
Sam, Montessori Lyceum Amsterdam

dwaal ik alleen dan ben ik
gevonden, geborgen door
stenen om mij heen
Cato, Montessori Lyceum Amsterdam

diep in mij heerst een overtuigende stilte
Bibi, Montessori Lyceum Amsterdam

Wie zouden wij zijn
Zonder onze angst
Zonder ons verdriet
Tom, Montessori Lyceum Amsterdam

In een uithoek van de lucht werd laatst
met wetenschap op een telraam
de stilte gecreëerd
Marijn, Montessori Lyceum Amsterdam

alleen degenen die risico's nemen

kunnen zich losbreken
van de lange armen van de aarde
Dries, Montessori Lyceum Amsterdam

Ik wil dit tekenen
op dit moment
Lucy, Montessori Lyceum Amsterdam

ik hou van de donkerte, de leegte van de anders zo
drukke straten, de knipperende lantaarnpaal
Mijse Sophia, Montessori Lyceum Amsterdam

hoor mijn stem alsof het de mijne niet is
Bobbie, Montessori Lyceum Amsterdam

maar niet hier
hier, achter de tralies met talloze geheimen
Puk, Gerrit van der Veen College

in mijn hoofd staan muren
ze ademen in stilte
zwaar van gedachten die niet mogen ontsnappen
Elin, Gerrit van der Veen College

Naar voor is naar achter
Naar links is naar rechts
Simon, Gerrit van der Veen College

In het donkerste donker van de nacht
loop ik door een veld waar overdag bloemen schitteren
Nahual-Ha, Gerrit van der Veen College

Een woekerende wind
Een storm die niet kan stoppen

Kees, Gerrit van der Veen College

's Avonds, vanuit het duister, word je bekeken
door gloeiende ogen.

Lana, Gerrit van der Veen College

talloze boeken fluisteren mijn naam

Barbara, Barlaeus Gymnasium

ik beeld me in

een uitgestrekte tijd

van uitzichtloze chaos

Ilja, Barlaeus Gymnasium

honderden roze blokjes op een rij

wachtend op de beweging van het mes

Julia, Barlaeus Gymnasium

Er is ons altijd verteld dat we gelijk zijn

Romayssae, Damstede Lyceum

gemeen toch

Collin, Damstede Lyceum

Oorlogen die ontstaan door woorden

Jurius, Damstede Lyceum

Ik zou je willen helpen

Maar helaas kan dat niet

Nasserdin, Damstede Lyceum

Het ijs breekt af

Het dendert het water in met een enorme knal

Jimme, Damstede Lyceum

Het verlangen naar de zee waar het koraalrif zich in verschuilt
William, Damstede Lyceum

Mijn rustige maan
die rustig naar mij luistert
terwijl ik thuis
tegen hem praat
Mia, Het Cartesius Lyceum

alles gaat door me heen
Manu, Het Cartesius Lyceum

mijn gedachten zijn bezig
eisen ieder hun plek
Liv, Het Cartesius Lyceum

diep van binnen wil ik dat het niet
bestaat
Pien, Het Cartesius Lyceum

een gong in mijn hoofd
die realiteit kon zijn
Yasser, Het Cartesius Lyceum

wachtend
op het antwoord
Isa, Het Cartesius Lyceum

hoor je dat? al die geluiden, stemmen, vragen
Hafsa, Het Cartesius Lyceum

in de armen van je huis
dat aanvoelt als een slapende familie
Joaquin, Fons Vitae Lyceum

overal om je heen zie je
hoe alles ontstaan is
hoe het ooit was
de wereld is als een museum

alles is verklaarbaar
Damian, Fons Vitae Lyceum

Soms wil je lachen en dansen en huppelen
Yfke, Fons Vitae Lyceum

door het raam van mijn kamer
zie ik een vogel
Loïs, Fons Vitae Lyceum

Ik zou willen dat je je ogen open deed
Zien dat er een hele wereld voor je is
en wat je hebt gemist
Lila, Fons Vitae Lyceum

We dragen samen deze last op onze schouders
Marwa, Comenius Lyceum

Nee betekent nee
Lara, Fons Vitae Lyceum

Laat je stem horen
Zeg dat maar tegen jezelf
Ibrahim, Fons Vitae Lyceum

Je ziet het puin
of de overwinning
Misschien dezelfde mens
Yahya, Comenius Lyceum

Nee betekent nee
Lara, Fons Vitae Lyceum

Soms ben ik mijn ziel kwijt
Sia, Fons Vitae Lyceum

Mijn slaap is als suiker
Zo zoet, zo fijn
Janaat, Comenius Lyceum

De wereld heeft zoveel kleuren
Tess, Montessori Lyceum Oostpoort

Waarom moet ik proberen om mijzelf
uit te leggen
Afia, Montessori Lyceum Oostpoort

Ik ben verdwaald in deze duisternis en gevangen in mijn eigen gedachten
Maar kleine sterren schijnen op het pad naar het licht
Yevheniia, Montessori Lyceum Oostpoort

niet bang zijn voor het onbekende
niet bang zijn voor de schaduw, voor de angst
Pixie, Hervormd Lyceum Zuid

Continu zwermen van woorden
als kleurloze zeeën langs mij heen
Noor, Hervormd Lyceum Zuid

ik scrol gewoon weer even op TikTok
Milou, Hervormd Lyceum Zuid

als mijn kaken pijn doen van het lachen
Daan, Hervormd Lyceum Zuid

je hebt wilde momenten
Mae, Hervormd Lyceum Zuid

heb je naasten lief
Valentina, Hervormd Lyceum Zuid

je moet doorgaan, er over praten of
het beschrijven
Duco, Hervormd Lyceum Zuid

Misschien door naar buiten te gaan
Mensen op te zoeken
Ezra, Ir. Lely Lyceum

ik zit in een donkere kamer
op mijn hangstoel
Yassin, Ir. Lely Lyceum

ik ben bang voor de toekomst
Owen, Ir. Lely Lyceum

het maakt mij kwaad
Sherihan, Hervormd Lyceum West

mijn gedachten dwarrelen
als losse puzzelstukjes
zwevend in een lege ruimte
zonder houvast
Aya, Hervormd Lyceum West

soms vergeet ik hoe licht voelt
maar water herinnert zonder woorden
Ismail, Hervormd Lyceum West

voor de laatste keer kijk ik om
naar alles wat was vervaagt
Lina, Hervormd Lyceum West

Hoe voelt het om als een vrije vogel
tussen de wolken, hoe voelt het om
hoog in de lucht naar beneden te kijken
Davut, Hervormd Lyceum West

wie ben ik
of wie moet ik zijn?
Shima, Hervormd Lyceum West

een verhaal als een kunst
Mahmut, Hervormd Lyceum West